

KANDIDAT

3284

PRØVE

REL118 1 Hinduisme, buddhisme og islam

Emnekode	REL118
Vurderingsform	Skriftlig eksamen
Starttid	05.12.2017 09:00
Sluttid	05.12.2017 13:00
Sensurfrist	27.12.2017 01:00
PDF opprettet	12.10.2018 08:51
Opprettet av	Digital Eksamen

REL118 1 Generell informasjon**Emnekode:** REL118**Emnenavn:** Hinduisme, buddhisme og islam**Dato:** 05.12.2017**Varighet:** kl. 09:00-13:00**Tillatte hjelpemidler:** Ingen**Merknader:** Oppgavesettet består av to deler

Det forekommer av og til spørsmål om bruk av eksamensbesvarelser til undervisnings- og læringsformål. Universitetet trenger kandidatens tillatelse til at besvarelsen kan benyttes til dette. Besvarelsen vil være anonym.

Tillater du at din eksamensbesvarelse blir brukt til slikt formål?**Velg et alternativ** Ja Nei

Besvart.

1 REL118 05/12-207, Del A: Drøftingsoppgave*Velg ut og skriv én av de to oppgavene:*

1. Gjør rede for og sammenlign forståelsen av en mulig eksistens før fødselen og etter døden hos muslimer, hinduer og buddhister. Hvordan kan denne forståelsen påvirke livet her på jorden i de tre religionene?
2. Beskriv det mangfoldet i holdninger til kjønnsroller som finnes blant muslimer. Drøft hvordan den enkelte muslim danner seg et bilde av hva som er gyldige islamske normer på området. Hvordan kan disse bildene variere? Bruk gjerne eksempler fra forskning på holdninger hos muslimer i Norge og eventuelt andre land.

Skriv ditt svar her...**Oppgave 1:****Innledning:**

Mennesker har gjennom all tid søkt svaret på hva som skjer med mennesket etter døden. Religioner gir ofte en fremstilling om hva som er svaret på dette, derimot varierer det sterkt fra den ene til den andre. I denne oppgaven skal det gjøres rede for hvilke tanker som er mest sentrale i Islam, Buddhismen og Hinduismen, når det kommer til livet før og etter døden. Et sentralt begrep i denne oppgaven er frelse, og det vil ha ulik betydning i de tre religionene. Innenfor islam vil begrepet frelse innebære en sikret plass i paradiset, som er det ultimate stedet et menneske kommer etter dommedag. Felles for hinduismen og buddhismen betyr frelse en løsrivelse fra det evige sykliske gjenfødselskjulet som kalles samsara. Her er det noen sentrale forskjeller som vil utdypes senere i oppgaven. Jeg vil starte med å gjøre rede for og sammenligne tanker innenfor islam, og deretter hinduismen og buddhismen. Jeg vil også forklare hvordan disse ulike tankene preger hverdagslivet til muslimer, hinduer og buddhister.

Islam:

Muslimene har deres hellige bok i Koranen, som betegnes som bokens mor. Islam er en monoteistisk religion, der de tror på Allah som ene og allmektig Gud, med sterk fokus på livet etter døden. I muslimsk tro går mennesket gjennom 4 livsstadier, i en lineær tidsforståelse. Det starter med fosterlivet, etter et barn er blitt til i magen til moren. Dette er det aller første stadiet, det er da man blir skapt av Gud (Allah) og livet starter. Man har ikke hatt noe tidligere liv før dette, og på denne måten skiller islam seg sterkt fra hinduismen og buddhismen. Som foster er man fri for synd og en død i dette stadiet vil føre deg rett til paradiset.

Etter man er født kommer man inn i det andre stadiet, som er livet man lever på jorden. Muslimer tenker på denne perioden som en slags eksamen for det som kommer senere. Det endelige målet er å komme til paradiset ved dommedag, og det er de handlingene du gjør i livet her og nå som avgjør om du kommer til paradiset eller helvete. Det er her viktig å huske at alle barn frem til kjønnsmodenhet (menstruasjon for jenter, og første utløsning for gutter) er rene og fri for synd, og vil som forsteret også komme rett til paradiset. På hver av dine skuldre sitter det en engel, den ene skriver ned alle gode handlinger du gjør, og den andre skriver ned dine dårlige. Dette fungerer som bevis når du skal opp i retten før dommedag.

Når livet ditt her på jorden er ferdig og du kommer inn i etterlivet, trer du inn i den tredje perioden som kalles Barzakh, eller livet i graven. Her er det en prosess først før det avgjøres hvordan du skal ha det i gravlivet. Du blir først testet i din tro, engelen Razoul utspør deg. Hvem er din gud? Hvem er din profet? Hvilken bok har du? Disse spørsmålene skal teste deg på om du er sann muslim. Engelen vil så dra ut sjelen ut av halsen din, som enten vil være nært smertefritt (for gode muslimer, eller smertefullt (for dårlige muslimer/ikke-muslimer). Det er noen uenigheter om hva som skjer med sjelen din etter den er dratt ut. Noen mener den venter i himmelen med Allah, og noen mener den streifer rundt på jorden en liten periode før den kommer tilbake til kroppen (liket) og er tilstede i neste steg. Man blir så torturert i den grad man har syndet i livet før døden. Er det da en sjel som blir torturert, og ikke kroppen? Eller er den kroppen uten en sjel, eventuelt begge to samtidig? Dette diskuteres og det er ulike tanker blandt muslimer om akkurat dette. Livet i graven er en lang periode, der man venter på dommedag. Hvor lenge det er til dommedag er det ingen som kan si. Mange tror at man i graven lever som en slags landsby, og har muligheten til å snakke med hverandre. Noen mener til og med at sjelen reiser hjem til den levende familien på fredager, eller under ramadan. Her er det da et spørsmål om de som blir torturert også har denne muligheten, og om de får en slags pause. Meningene er mange og man har ikke et fastgitt svar på dette.

Den fjerde og siste livsperioden i muslimsk tro vil være dommedag og paradiset. Dommedag er en lang periode (noen vil påstå 50 milliarder år) der hver og ett menneske kommer opp for retten, og enten blir sendt til helvete eller paradiset. Syndene skal veies opp mot de gode handlingene. Det sies at hvis du ikke er muslim har du ingen sjans for å komme til paradiset. Syndige muslimer kan komme til helvete en viss periode, for deretter å bli ført opp til paradiset. Paradiset er det ultimate mål og har alle gleder man kunne tenke seg. Alle er jevngamle og vakre. Der er seksuelle jomfruer, der for å tilfredsstillende menn. Noen tenker også at det er slike ungdommelige menn for kvinnene også, mens andre mener man blir gjenforent med sin ektemann og har nok med det. Her ser man altså at innenfor islam så er etterlivet noe veldig fysisk, et sted sjelen vandrer videre til, både livet i graven og paradiset. Ser man på hinduismen og buddhismen vil de ikke ha et konkret sted der sjelen havner for godt. Dette vil jeg komme tilbake til.

Vi ser her at muslimene har en sterk tanke om at livet her og nå påvirker din skjebne i evigheten. Som nevnt er det ikke viktig hvordan du har det i dette livet, men hva som kommer etter som legges fokus på. Dette vil naturligvis påvirke muslimers hverdag på det sterkeste, og islam har mange regler som må følges. Hva gjør man da hvis man har lyster som ikke støttes innenfor religionen? Mange muslimer velger å ta avstand fra ulike koranvers som de føler umulig kan være sanne, men flesteparten vil likevel få enten dårlig samvittighet for ulike synder, eller la være å gjøre dem i frykt for konsekvensene. Et eksempel på en slik konflikt kan være muslimer som blir født og oppvokst i Norge, med påvirkning fra foreldrenes bakgrunn i tillegg til den norske kulturen og deres vennekrets. Det er mye som skiller disse to kulturene, og det kan skape en konflikt for nevnte muslimer. Sex før ekteskap blir sett på som en stor synd innenfor islam, mens i norsk kultur nå i dag er det så og si normen, og det er få som venter helt til de er gift. I ungdomsgjenger kan det være press på slikt, og det kan være vanskelig for muslimer å avgjøre hva de ønsker å gjøre. Følger de sin religion, og venter, kan de føle seg som utstøtt eller unormal, og selvfølelsen vil ikke nødvendigvis være på topp. En tanke om paradiset er et sterkt ønske, og man ser at det blandt muslimer ofte er en frykt for seg selv eller familiemedlemmer som man mener kommer til helvete. Slik påvirker muslimske tanker om etterlivet livet de har i dag.

Hinduisme:

Hinduismen har, til felles med Buddhismen, en syklisk tidsforståelse. Med dette menes det her at det er en slags sirkel av gjenskapninger som preger livet på jorden. Denne uendelige skapelsessirkelen kalles samsara, og det er der alle mennesker er fanget. Hinduismen kan sees på som både polyteistisk, og monoteistisk, og det er en mangfoldig religion. Likevel ser man fellestrekk, og sentralt her er tanken om Brahman som evig, transcendent og flytende gudekraft. Det er denne gudekraften som er manifestert i de ulike gudene slik som Vishnu, Shiva og Brahma

(og mange flere) Hinduene tror at denne kraften flyter gjennom alle levende skapninger, i form av atman. Dette vil være det som tilsvarer en sjel i andre monoteistiske religioner, inkludert islam. Før det livet du lever nå, har din atman levd igjen og igjen. Etter deg vil den gjenfødtes, eller reinkarneres, igjen og igjen. Hva du blir gjenfødt som avgjøres ved hvor god eller dårlig karma du har. Har du god karma kan du bli gjenfødt som menneske (er du heldig blir du munk), og har du dårlig karma kan du bli gjenfødt som en larve eller til og med en plante. Den eneste måten å komme ut av denne evige sirkelen på, er ved å oppnå frelse. I hinduismen kalles frelse Moksha, og er det endelige målet for alle hinduer. Hvordan man oppnår dette er forskjellig, i forskjellige retninger, men felles for alle er det at dette er et endelig mål.

Moksha beskrives oftest som hva den ikke er, men det er en tilstand som overstiger språk, rom og tid. Det er altså ikke et sted man kommer til, slik som man ser i Islams tanke om paradiset. Det man vet er at man da er frigjort fra den evige samsara, og dermed har oppnådd livets mål.

Verdens opprettholdelse betegnes som Dharma, og det er både den evige verdensordenen, og noe falmende som hinduer mener man på opprettholde. Verden er også en del av den evige gjenskapelsesprosessen, og vil bli skapt og ødelagt igjen og igjen. Dette deles inn i 4 faser, og i dag er vi i den siste og også dårligste fasen. Det sies at dharmakuen bare står på ett ben, altså står det dårlig til med dharma. Hinduers veier til moksha er først og fremst åpenbart i vedatekstene, som er hellige og blir åpenbart i starten av hver skapelsesperiode. Etter hvert som det står dårlig til med dharma trenger mennesket flere veier til frelse, fordi de ikke klarer å opprettholde dharma slik man skal.

For å opprettholde Dharma må mennesket holde seg til både egenplikt og klasseetikk. Egenplikt går ut på hvilke plikter du har å følge i forhold til hvilken klasse (varna) du har (prest, kriger, tjener, osv.) Dette er det aller viktigste, og det er åpenbart gjennom de hellige tekstene (eks.

Bhagavadgita) at å følge sin egenplikt uten egoisme vil føre til automatisk frelse. Fellesetikken er felles for alle mennesker, uansett hvilken klasse de tilhører. Her kommer det inn generelle regler som at man ikke skal lyve, stjele o.l. Slike regler finnes også innenfor buddhismen og islam, og man ser ofte slike fellestrekk mellom religioner.

Innenfor hinduismen er det åpenbart tre ulike veier til frelse, som påvirker hvordan ulike hinduer lever livet sitt. Den første er handlingsveien, denne gjelder som regel for de øvrige klasser. Her kommer tanken om opprettholdelse av Dharma gjennom egenplikten frem.

Den andre veien er erkjennelsesveien, og er først og fremst for munk og asketer. De skal kjenne sin tro på kroppen, og gi avkall på livets goder. Dette er den tredje/fjerde (der den fjerde er endelig frelse) livsfasen for en hindu (mann) etter gjennomførelse av elevstadiet, og familiedelen.

Den tredje veien kalles hengivelsesveien, og det er gjennom å tilbe gudene at man oppnår frelse. Dette er den enkleste og nyeste åpenbarte veien til moksha.

For hinduer kan det være konflikter i livet med tanke på samvittigheten, i forhold til å følge sin egenplikt. Er man kriger og har som plikt å skade mennesker eller eventuelt drepe, strider dette med tanken om fellesetikken. Man kan på lik linje med muslimer oppleve dårlig samvittighet, eller en motvilje til å følge reglene. Det er slik at fellesetikken skal vike for egenplikten ved konflikter. I bhagavadgita forteller Krishna en tvilende kriger at hvis han gjør sin plikt uten egoisme vil han oppnå frelse likevel. Dette kan brukes som et plaster på såret med tanke på den dårlige samvittigheten, man får en belønning. Dette vil også være tilfellet i Islam, der paradiset er den endelige belønningen for rett handling i livet her og nå.

Buddhisme:

Buddhismen er en religion som har sitt utspring fra gammel hinduisme, med Buddha som første som oppnådde den endelige virkeligheten og grunnla religionen. Han er et viktig forbilde for buddhister, og likt som islam er han et forbilde, slik som deres profet Muhammad. Buddha var en prins som av flere årsaker bestemte seg for å forlate palasset for å oppnå frelsen. Hva dette var da visste han ikke da, men han visste det var hans skjebne å finne ut av. Han ble (ifølge buddhister) forøvrig født med flere fysiske tegn på at han var frelsesveien (blandt annet lange tær/fingre, svømmehud, myk hud osv). Det er med buddha som forbilde at buddhistene lever og ønsker å oppnå frelsen. Frelsen i buddhismen er det som Buddha oppnådde i løpet av sitt liv, et løsrivelse fra det evige hjulet samsara. Samsara "hjulet" er kunstnerisk fremstilt i Tilværelsens hjul, et bilde med kjernen til smerten, ulike verdener man blir født i, og Buddha som peker på den rette veien fra utsiden. Dette er igjen en syklisk tidsforståelse, på lik linje med hinduismen, men de har fortsatt en vesentlig forskjell fra hverandre. Det er nemlig tanken på atman/an-atman. I buddhismen har nemlig ikke mennesket en sjel, og det er ikke en sjel som blir gjenfødt igjen og igjen i samsara. Det var akkurat dette Buddha innså, og dermed oppnådde han frelse. Buddhas lære kalles Dharma, og må ikke forveksles med hinduistenes Dharma som betyr verdensorden. Buddha formulerte menneskets problemer i de 4 edle sannheter. Den første sannheten var at menneskets klamring til de 5 skandhane (kort fortalt menneskets kropp, sanser, sanseforestillinger, vilje og bevissthet) er det som gjør at mennesket er fanget i det vonde samsara. Her er nøkkelordet at det er dette som gjør vondt. Den andre sannheten er at mennesket klamrer seg til de 5 skandhaer fordi de har et begjær de ikke har gitt slipp på. Den tredje sannheten er at man ved å gi slipp på begjæret oppnår frelse. Og til sist er den fjerde sannheten at man gir slipp på begjæret ved å gå den åttedelte vei.

Den åttedelte vei, eller den gyldne middelvei, var slik buddha innså at man skulle leve, og det er

dette som påvirker buddhisters dagligliv. Denne åttedelte veien går ut på at man skal blandt annet ha rett innsyn, rett tanke, rett handling, rett disiplin og rett meditasjon. Når du klarer å gjøre dette klarer du å oppnå nirvana, som er betegnelsen på frelse innenfor buddhismen. Det er likt som hinduismen ikke et bestemt sted du kommer til, heller en tilstand du er i. Man ser den sterke motsetningen fra hinduismen, der mennesket har en del av guddommen i seg, til buddhismen der mennesket ikke er evig. Det eneste som ansees som evig innen buddhismen er karmaloven. Alle skapninger har karma, og det er dette som "lever videre" etter en skapning er død. Derfor er det kun karma som har hatt et liv før fødselen til et menneske, og kun det som lever videre etter døden. Det er ikke mennesket selv, for mennesket er bare en vessel for denne karmaen, som man kan sammenligne med energi som videreføres.

I buddhismen får altså mennesket en slags forklaring på hvorfor livet her på jorden kan oppfattes som vond, og dermed kan det være enklere å takle for eksempel livskriser. Det er gjennom den åttedelte vei at du oppnår nirvana, og det er dette buddhister vil prøve på.

Sammenligning og oppsummering:

Buddhismen, hinduismen og islam har mange fellestrekk og ulikheter.

Fellestrekk: Alle tre religionene tar stilling til hva som skjer før/etter mennesket blir født, enten det er gjennom skapelse av gud eller en gjenedelse av atman eller karma. Alle har et svar på et eksistensielt spørsmål mennesket har en trang til å finne svar på.

Innenfor dagliglivet til de ulike troende har de alle et oppsett å følge, som fører til et endelig mål. Selv om dette endelige målet har ulike navn og beskrivelser er det fortsatt noe som mennesket ønsker å jobbe seg mot og komme til. Enten det er en tilstand eller et konkret sted.

Smerten i islam er ikke lagt til livet her på jorden, det er lagt til om du havner i helvetet ved dommedag. Om du har det vondt her på jorden spiller det ingen rolle i det store bilde så lenge du lever som en god muslim. Dette kan sammenlignes med buddhistenes tanke om de fem skandhaer, selv om tankene i seg selv er ganske ulike. Menneskets liv er ikke den egentlige virkeligheten eller målet, og derfor kan smertene uutholdes og kommes videre fra.

I tillegg fungerer de tre tankene om livet etter døden som et slags plaster på såret for de smerter du må gjennomgå i livet som menneske. Dette legges sterkest vekt på i Islam og Buddhismen, der muslimer bare er i paradises eksamen, mens buddhistene bare er fanget i en vond virkelighet som de skal bli revet ut av når de oppnår nirvana. Når du har oppnådd frelse eller paradiset er smerten borte.

Alle tre religionene har også en mening om at det livet du lever nå, på en eller annen måte kommer til å påvirke hva som skjer med deg etter din død. Enten det er islams tanke om gravlivet og et eventuelt paradiset/helvete, hinduistenes tanke om sjelens nye sjanse i et endeløst gjenedelsessystem, eller buddhistenes tanke om karma som videreføres og lever videre med en ny sjanse. Gode og dårlige handlinger, uansett hvilket grunnlag eller regelbok du følger, vil ha en virkning på etterlivet, og man må leve så godt man kan og på mest mulig rett måte.

Ulikheter:

Muslimer opplever ofte en frykt i sin hverdag, når de tenker på etterlivet, og her skiller den seg ut fra hinduismen og buddhismen. Om hinduer eller buddhister ikke har levd et godt nok liv, får de en ny sjanse i samsara. Dette er ikke en mulighet innenfor islam og dens lineære tidsforståelse. Dermed opplever muslimer en større frykt for det som kommer etter døden enn det de sykliske religionene gjør. Med tanke på menneskers hverdagsliv er det kanskje denne frykten som er den mest sentrale forskjellen på hvordan religionens syn på etterlivet påvirker livet her og nå. Frykten for at familiemedlemmer havner i helvete er stor i islam, og noen påstår man fra paradiset kan skue ned på de som er i helvete. Dette er ikke en mulighet i de to sykliske religionene og man har med tanke på familiemedlemmers skjebne en mer avslappet holdning. De får en ny sjanse i livets hjul, enten det er deres karma som lever videre eller deres atman.

Oppsummering: Det er mange ulikheter og likheter i de tre religionene som er merkbare og man kan lett trekke ulike linjer mellom disse. Som store religioner har de mange tilhengere og mye mangfold. Nirvana, Moksha eller Paradiset er alle endelige mål og belønninger for riktig levemåte innenfor de ulike religionene. Både hinduer, buddhister og muslimer vil ut i fra sine egne tanker leve så godt de kan som rettroende, og har et ønske om den endelige frelsen. Selv om tanken om hva som er frelse er forskjellig, vil alle tre gruppene ønske det og prøve å oppnå det. Til tross for både geografiske og kulturelle forskjeller har mennesket spørsmål om livet etter døden, og religionen gir deg et svar.

Besvart.

Velg ut og skriv tre av de fire oppgavene:

1. Forklar begrepene atman og brahman i hinduismen.
2. Forklar begrepene klasseplikt og fellesetikk i hinduismen.
3. Hva er navnene på de tre buddhistiske hovedretningene? Hva betyr disse navnene på norsk? Når omtrent oppsto de ulike retningene? I hvilke land er hver av dem mest utbredt?
4. Gjør kort rede for det tradisjonelle forholdet mellom munk (og eventuelt nonner) og lekfolk i buddhistiske land. Hvilke endringer i dette forholdet kjenner du til når det gjelder såkalt protestantisk buddhisme/reformbuddhisme?

Skriv ditt svar her...

Oppgave 1:

Brahman: Innenfor hinduismen er det en tanke om den ene, transcendent, evige, opphøyde gudekraft. Denne gudekraften kalles for Brahman. Brahman manifesterer seg i ulike guder, både mannlige guder og kvinnelige gudinner. Eksempler på guder som brahman manifesterer seg som er Vishnu, Shiva og Brahma, og eventuelt Gudinnen. Hinduene har ofte en gud som de fokuserer på, og kan kalle seg for eksempel vishnuitter eller shivaitter. Selv om de ser på sin gud som den store og opphøyde Gud betyr ikke det at de avviser Brahman som øverste gudekraft. Deres gud er en manifestasjon av denne kraften, og den er den øverste virkelighet for de fleste hinduer. Brahman kan ikke bli sett på som en fast form, og det er derfor den manifesteres i ulike guder, for å virkeliggjøres og gjøres konkret. Selv om hinduer fokuserer på ulike guder er det viktig for dem å se på seg selv som en samlet religion, både for fellesskapet og politiske grunner (eks. selvstendigjøring fra England). Gudebildet er mangfoldig, slik brahman er evig og over alt. Dermed er denne gudekraften både skapende, opprettholdende og ødeleggende. Tradisjonelt blir dette fremstilt som Brahma som skaperen, Vishnu som opprettholder og Shiva som ødeleggende. I tillegg er gudekraften uten kjønn, og med begge kjønn. Shiva er et eksempel på forent kjønn, både som halvt mann og halvt kvinne, og som linga og joni (mannlig og kvinnelig kjønnsorgan) forent. Den mannlige delen er destruktiv og handlingskraftig, mens den kvinnelige er ren og skapende.

Atman: Brahman strømmer gjennom alt, og dermed også mennesket. Brahman sammenlignes som det store havet, der mennesket er som en dråpe i havet. Navnet på denne guddommelige delen i mennesket kalles atman, og blir sammenlignet med en sjel i andre religioner. Denne atman er det som lever videre i det evige samsara, og reinkarneres slik som alt annet på jorden, og jorden inkludert. Mennesket har dermed mulighet til å bli gjenfødt som en guddom og og plante, men det er gjennom menneskelivet du oppnår frelse - moksha. Slik ser også hinduene en tilknytning mellom seg selv og gudene, da de alle er en del eller dråpe av den store Brahman.

Oppgave 2:

Klasseplikt:

For alle hinduer er opprett holdelese av Dharma en plikt man har, og man gjør dette ved å gjøre pliktene forbundet med sin varna. Varna er den klassen man er inndelt i, og de ulike klassene har ulike plikter. Slik som Dharma er menneskets ansvar blir klasseplikten det viktigste å følge. Her skal for eksempel krigere lære seg kampteknikk og krige der det er nødvendig, de er beskyttende og det er deres rolle i den store verdensordenen. Tjenerne har som plikt å tjene de andre klassene slik at de har muligheten til å gjøre sin klasseplikt. Det er viktig å påpeke at disse klassene, selv om de har et hierarkisk oppsett, ikke skal være krenkende for f.eks tjenerklassen. De er like mye verd selv om de er i tjenerklassen, og deres rolle i den store verdensordenen er like viktig.

Fellesetikk:

Fellesetikken betegner de regler og normer som hinduer skal følge for å være gode mennesker. Gode handlinger gir også god karma og vil være veien til en lettere frelse. Her er det for eksempel viktig at man ikke lyver, ikke stjeler, og ikke skader andre mennesker. Om det er en konflikt mellom klasseplikten og fellesetikken, for eksempel en kriger som ikke ønsker å drepe, skal alltid klasseplikten komme først. Det er opprettholdelse av Dharma som gir god karma først, og man vil ikke få dårlig karma av å gjøre en handling som bryter med fellesetikken om det er i forhold til klasseplikten. Derimot vil ikke dette si at du kan følge klasseplikten din og bare den. Der det ikke

er konflikt mellom hva man skal velge mellom klasseplikt og fellesetikk, skal man følge begge. Det handler om å være best mulig menneske, og få best mulig karma.

Oppgave 3:

Det finnes tre hovedretninger innenfor buddhismen:

Therhavada

Theravadaretningen innenfor buddhismen er prosentvis ikke størst av retningene. Deres tro er at det er munkene som hovedsakelig har muligheten til frelse, og om man ikke er født som en mann/munk så må man leve sitt liv så nært som mulig moralsk riktig, for så å prøve igjen i det neste livet. Den kan kalles den lille farkost på norsk, og det kan forklares med at det altså er relativt få som har mulighet til frelse og nirvana i dette livet. Retningen er utbredt i Thailand blant annet, og har gjennom thailandsk innvandring kommet også til Norge. 80% av disse buddhistene er kvinner som kommer via ekteskap med norske menn. Disse vil da ikke fokusere på frelse i dette livet, men heller det neste. Denne retningen er også eldst, og har Buddhas lære (dharma) så og si utolket og mest mulig bokstavelig, og blir derfor sett på som den mest konservative. Denne retningen var godt stiftet kort tid etter Buddhas død rundt slutten av 500-tallet.

Mahayana

Mahayana er den største gruppen innenfor buddhismen, og er sammenlignet med Therhavada mer inkluderende. Lik til therhavada-buddhismen er det mest fokus på munkene, ikke lekfolk, som oppnår nirvana. Derimot er de mer åpne og munkene skal hjelpe lekfolket til å komme så nært som mulig den rette vei, slik at de har best mulig sjanse i neste liv. Gjennom ofring til munkene får lekfolket god karma, og munkene har utført en god handling ved å ta imot ofringen. Denne retningen finner vi blant annet i India og Kina. Buddhas lære i denne retningen tolkes, men man skal fortsatt følge den til best mulig evne.

Vajrayana:

Vajrayana er en liten retning, og betegnes ofte som diamantvognen. De skiller seg ut fra de andre to retningene på ulike måter. Blandt annet har de et større fokus på ritualer, som generelt ikke er vanlig i buddhismen. De har "hemmelige" innvielsesritualer og særegne måter å gjøre dette på. En annen ting vajrayana skiller seg ut på, er en ganske vesentlig ting, nemlig tanken om frelse. De mener at man har muligheten til å nå frelse i det livet man er i nå, ved nok hengivning og den rette veien. Dermed er det her ikke bare munkene som har denne muligheten. Retningen har generelt mange likhetstrekk med mahayana-retningen, og blir ofte sett på som en del av denne. En sterk personlighet mange buddhister kjenner til er Dalai Lama, og han tilhørte denne retningen. Som mahayana finner vi også denne retningen i Kina. Vajrayana går også inn i betegnelsen esoterisk buddhisme, når det kommer til de ulike ritualene.

Besvart.